

Düştüm İşte

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 06 Kasım 2020

Bir düş giyindim ötesi berisi olmayan bir düş
Sözcüklerin de kopçası eşlik etti mi...
Sonra tek tek ilikledim düğmelerini
Üstümde olmayan frapan ceket
Hani istifa ettiğimde geride bıraktığım
Tüm acı anılarım gibi
Özümsediğim bir hakkaniyet
Ve disipline ettiğim ruhumla
Nöbet tuttuğum iş yerimde
Sözüm ona muvaffak olacaktım
Tırmanırken kariyer basamaklarını.

Yittim sonra yitirdim hayallerimi
Haraç mezat giriştiğim neyse
Elbet vardı tutan elimden
Üstelik tek tek geçen neyse yüreğimden.
Ve hamt ettim
Ve kat ettim
Belki de katlettim ömrümü
Peşine düştüğüm hayallerim
Asla kibirli olmayan bir ben
Belki de yemliyordum içimdeki çocuğu
Her mızızlandığında
Eline tutuşturduğum oyuncakların
Hasıydı aslında
Kendimle oynadığım gün ve gece.

Düş biriktirdim aralıksız kumbaramda
Hani kartondan inşa ettiğim o kâğıttan evler
Azığım aşım âşık olduğum kerelerce
Bir oyundu hayat bana göre
Her iş ve her düş
Hem dış bilediğim kimse de olmadı bir ömür.

Bir düş daha edinmeliydim

Ölümü dışlemeden
Acıyı düşlemeden
Ama yağın hep acı ve hüzüdü her hikmetse
Düşlediğim kadar
Dışlandığım belki
Ama dışimin kovuğunda kalan mutluluk
Tabiri caizse sevgiden yana dönendiğim
Aşkın şeceresinde bu kez İlahi düşler biriktirdiğim...

Her düşüm kendime verdiğim sözdü
Her sözüm özümde saklı bir nüans
Elbet edindiğim rütbe ve heceler
Kekeleyen değildim hem
Tüm içtenliğimle yüklendiğim
Bir de yoklamasını aldığım şairlerin
Yüzü suyu hürmetine
Kendimi günbegün daha da çok sevebildiğim...

Bir düştüm işte hem de nasıl
Ve kalk yerden diyen Rabbim
Nasıl da kadirdi düşlemediğim neyse
Hem düştüm
Hem gerçek.
Hem düştüm
Kalkmak yerden ve daim kılmak düşleri
Düşmediğim düş mü kalmıştı hem?
Kim bilir hele ki sevgiyi düşlemeden
Geçen ömre de itibar etmezken
Sönmeyen ferî yüreğimin ve düş fenerimin...